

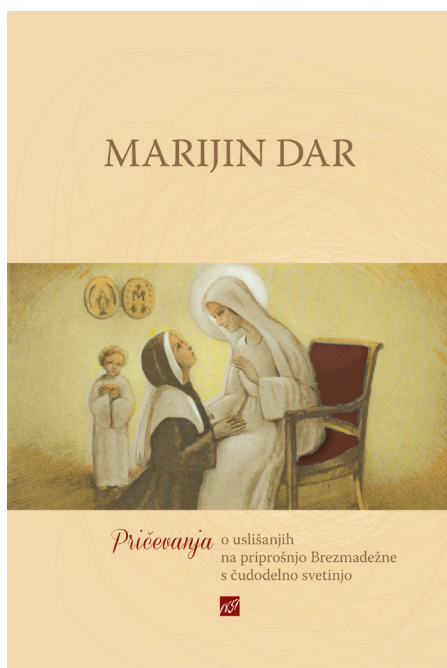

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

MARIJIN DAR. PRIČEVANJA O USLIŠANJIH NA PRIPROŠNJO
BREZMADEŽNE S ČUDODELNO SVETINJO

Darilo Brezmadežne človeškim otrokom

Zbrane življenjske zgodbe so navdihujoča pričevanja o uslišanjih na priprošnja Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Zbirka je nastala ob stoletnici ustanovitve Slovenske province hčera krščanske ljubezni svetega Vincencija Pavelskega – usmiljenk.

Zgodbe opisujejo Marijino varstvo v nevarnostih, številne ozdravitve, spreobrnjenja in druge čudeže, ki so se na priprošnja Brezmadežne zgodili od njenega prikazanja sestri Katarini Labouré leta 1830 v Parizu in njenega naročila, naj da kovati svetinjo, do številnih današnjih čudežnih uslišanj po svetu in tudi v Sloveniji. Tako so zbrana različna pričevanja in poročila ne samo iz 19. in 20. stoletja, ampak tudi iz najnovejšega časa. Pretresljive zgodbe krepijo tako zahvalo kot tudi vero in zaupanje v moč in priprošnja Brezmadežne s čudodelno svetinjo.

Podatki o knjigi

- Naslov: Marijin dar
- Podnaslov: Pričevanja o uslišanjih na priprošnja Brezmadežne s čudodelno svetinjo
- Zbrale in uredile: Hčere krščanske ljubezni svetega Vincencija Pavelskega – usmiljenke
- Sprema beseda: p. Anton Nadrah
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavahi
- Število strani: 216 + barvna priloga 24 strani
- Cena: 15 €
- ISBN: 978-961-278-437-9
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Odlomki iz knjige

Dečkova nožica je ostala cela

Na večer pred 8. decembrom (po letu 1832) je sestra usmiljenka dala otrokom v zavetišču čudodelne svetinje. Zagotovila jim je: »Otroci, Marija vas bo varovala v vsaki nesreči.« Petletni Jožef se je igral pred domačo hišo ob cesti. Neki starejši otrok ga je sunil in deček je padel tik pred voz, ki je tedaj privozil mimo. Kolo voza je zapeljalo naravnost čez dečkovo nogo. Deček je zavpil. Mati je prihitela, ga pobrala in nesla domov. Pa čudno: nobene poškodbe ni bilo. Deček pa se ni čudil, dejal je: »O mama, saj je sestra rekla, da nas bo Marija varovala v vsaki nesreči, če bomo nosili njeno svetinjo.« (Str. 22)

Hvala ti, mama ...!

Bila je vojna. Vsak dan letala, vojaki, orožje ... Stanovali smo na Logu pri Boštanju v majhni hiši tik pod gozdom. Tistega jutra pa mi je oče naročil: »Pripravi se, šla bova v Sevnico!« Kakšno veselje, hitro sem bil napravljen za pot. Še klobuček sem dal na glavo.

Takrat se je med vrati pojavila mama. Pogledala me je in rekla: »Odkrij se in poljubi svetinjo, potem boš šel z očetom!« Z nejevoljo sem pomislil: »Kaj se vtika v najino zadevo!« Toda mama je stala med vrati in čakala, da bom ubogal. Ni mi ostalo drugega, kot da se odkrijem! Ta klobuček je bil majhen zelen slammnik. Odložil sem ga. Potem pa sem segel po svetinji, ki mi jo je mama na sukancu dala okrog vratu. Ta »verižica« je bila tako na kratko zavezana, da sem moral globoko, globoko skloniti glavo, da je Marija dosegla moje ustnice. Poljubil sem jo!

V tistem trenutku, ko je bil obraz najgloblje sklonjen k svetinji, sem začutil, da mi je z las nekaj zdrsnilo po čelu ... Bil je velik črn škorpiljon! Rep je imel dvignjen, pripravljal se je, da bi me pičil. Mama se je pognala in ga pohodila. Če ne bi mame ubogal, se odkril in poljubil svetinje, bi me pičil in tisto jutro bi lahko bil mrtev. Mama, hvala za tvojo skrb!

Okoli enih sva se z očetom vračala iz Sevnice. Boštanj je bil že za nama. Nenadoma sva zaslišala alarm. »Ata, ata ...!« Bila sva povsem sama na cesti. Nad nama pa so bila že letala, ki so se spustila zelo nizko. Začeli so streljati! Oče me je zagrabil in prestavil v jarek. Ob streljanju iz mitraljeza je pesek s ceste padal po nama. – Napada je bilo konec. Letala so izginila. Oče me je dvignil in očistil zemlje in prahu. Tiho sva šla proti domu. Že od daleč sem zagledal mamo, ki je stala pred hišo in naju čakala. Morda naju je prav njena molitev rešila med napadom.

Marija Brezmadežna, minilo je več kakor sedemdeset let. Tisti dan me je tvoja čudodelna svetinja dvakrat rešila gotove smrti, enkrat pa tudi očeta! Čeprav so tako streljali, naju niso zadeli. Mama, danes, po toliko letih se ti zahvaljujem, da si me v tistih hudih časih izročila Brezmadežni čudodelne svetinje. Hvala za tvojo vero in zaupanje. Mama, hvala ti za vse! Tako svetinjo nosim še danes. (Str. 67–68)

Čudodelna svetinja je Marijino darilo človeškim otrokom, vernim in nevernim. Le ona sama, na svetinji upodobljena Brezmadežna, ve, koliko milosti so v 150 letih (1830–1980) po njeni svetinji prejeli milijoni žalostnih, zapuščenih, nevernih, bolnih ... Nobena knjiga ne bi mogla popisati čudežev Marijine dobrote, ki se ponavljajo vsak dan ne samo nekje daleč v drugih deželah, ampak tudi pri nas v velikih mestih in odmaknjenih vaseh, pri vernih pa tudi od Boga in Marije odtujenih ljudeh. (Str. 86)